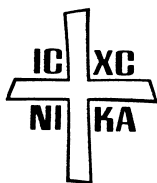

PÅSKDAGEN

DOMINICA RESURRECTIONIS

Tekst: Matt 28, 1-8. Preken: Sigmund Hjorthaug, präst i Den evangelisk-lutherske menighed, Århus, Danmark (DELK)

”Men englen sagde til kvinderne: ”Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham.”

Det er Påskedag og vi feirer Kristi oppstandelse fra de døde. Men er det sant? Sto virkelig Jesus opp fra de døde? Ja, det gjorde han, så sant Bibelen taler sant. For ifølge Bibelen er det ingen tvil om at Jesus virkelig sto opp fra de døde. Hans legemlige oppstandelse er klart bevitnet i Det nye testamentet, både av Jesu venner og av Jesu fiender.

Når det gjelder Jesu fiender, de åndelige ledere i jødefolket, yppersteprestene og de skriftlærde, så vet vi at de satte ut det rykte at disiplene hadde stjålet Jesu legeme fra graven. Vaktene som hadde stått ved Jesu grav hadde merket et jordsskælv og de hadde sett en engel rulle stenen væk fra gravåpningen. De ble bange, og gikk til yppersteprestene og de eldste og fortalte dette. Jesu grav var tom. Jesus legeme var væk. Det måtte ha skjedd et uforklarlig under. Nå var gode råd dyre. Hva skulle de finne på for at folk ikke skulle tro på han? Jo, yppersteprestene og de eldste satte da ut det rykte at Jesu disipler hadde stjålet hans legeme. De ga vaktene mange penger for at de skulle fortelle denne løgn. Jesu fiender måtte altså medgi at Jesus hadde stått opp fra de døde. Graven var tom. Men de spredte et falskt rykte for å hindre at denne sannhet kom ut.

Når det gjelder Jesu troende venner, så vet vi at Jesus viste seg for dem lys levende flere ganger etter sin oppstandelse. Ja, han ble sett av mer enn 500 på en gang, sies det 1.Kor.15. Det er ingen tvil om at Det nye testamentet slår fast at Jesus sto opp legemlig. Jesu troende venner hadde ingen forventning om at han skulle stå opp fra graven. Selv om han hadde sagt det til dem flere ganger at han skulle stå opp igjen, så forsto de det ikke. De kunne ikke tro det.

Det gjorde heller ikke kvinnene som gikk til Jesu grav påskemorgen for å salve ham. De var slett ikke innstilt på at han hadde stått opp eller skulle stå opp. De var mest opptatt av hvordan de skulle få veltet vekk stenen fra graven så de kunne salve hans døde legeme, dvs fortsette balsameringen som Josef fra Arimatea og Nikodemus hadde pågynnt da de la Jesus i graven

Det samme gjaldt Emmausvandrerne som vi hører om i Lukasevangeliet. De hadde fått høre at Jesus var oppstått, men de trodde ikke på det. Så når noen mener at Jesu venner hadde en så sterk forventning om at han skulle stå opp igjen, at de etterhvert innbilte seg at han også virkelig gjorde det, de tar feil. Disiplene hadde slett ingen forventning om det. Det kom som en fullstendig overraskelse på dem.

Hva betyr Jesu oppstandelse for oss?

1. Jesus oppstandelse betyr at Jesus talte sant

Jesus er Veien, Sannheten og Livet. Han er Guds egen Sønn, som aldri kan lyve og bedra. Paulus sier i Rom 1: Han ble *stadfæstet som Guds søn med magt og valde, da han opstod fra de døde.* (Rom.1,4) Jesus hadde selv sagt *Riv dette tempel ned, og jeg vil reise det igen på tre dage.*« (Johs 2,19)

Han mente sitt legemes tempel. Han sa at han skulle lide og bli slått i hjel, men stå opp igjen på den tredje dag. Og det skjedde. Ingenting av det som Jesus hadde forutsagt slo feil. Hans ord var og er til å stole fullt og fast på.

2. Jesu oppstandelse betyr at frelsesverket er fullført

Når Jesus på korset Langfredag sa: *Det er fullbragt*, dvs frelsesverket er ferdig, så ble dette bekreftet og stadfæstet ved at han ble reist opp fra de døde påskedag. Frelserens rop på korset Langfredag: *”Det er fullbragt!”* fikk nå sitt gjensvar i oppstandelsen da Gud reiste ham opp fra de døde. Oppstandelsen var Faderens fulltonige *ja* til Jesu

utsagn om at forsoningsverket var fullført. Den straff som alle mennesker hadde fortjent, den hadde nå Jesus fått lide på korset

"Se der Guds lam, som bærer verdens synd", sa døperen Johannes (Johs.1,29) "På sit legeme bar han selv vore synder op på korset", sier Peter i sitt 1. Brev. "Men han blev gennemboret for vore overtrædelser og knust for vore synder. Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt".(Es 53,5)

Jesus døde på Langfredag, men på den tredje dag sto han opp igjen. Døden kunne ikke holde på han. Dette er beviset for at han hadde sonet for absolutt all synd. Det var ikke mer tilbake at sone for. Derfor måtte Gud reise han opp igjen. Døden hadde ikke lenger noen rett på ham. Jesu oppstandelse et kraftig bevis på at *alt er fullbrakt*. Frelsesverket er ferdig, synden er sonet, gjelden er betalt.

Derfor ser vi i Det nye testamentet hvor viktig forkynnelsen av Jesu oppstandelse var. Apostlene forkynte ikke bare at Kristus døde på korset. Riktignok var det på korset han sonet for all synd, men oppstandelsen er en *bekreftelse* på at dette er sant. Kristus er den *korsfestede og oppstandne* Frelser, som det sies i vår nattverdshilsen: *"Den korsfestede og igen opstandne Kristus Jesus som nu har givet jer sit hellige legeme og blod..."*

3. Jesu oppstandelse betyr at vi nu kan få syndernes forlatelse

Paulus sier i 1.Kor.15 at hvis Kristus ikke var opstået, så var vi *stadig i våre synder*, da var vår tro unyttig. Vi hadde ingen nytte eller *gavn* av vår tro, dersom Jesus ikke hadde stått opp igjen for er *Kristus ikke opstået, er vores prædiken tom, og vores tro er også tom*. Vi hadde ingen syndsforlatelse, hvis Kristus ikke hadde stått opp fra de døde. *"Er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder"*, sier Paulus. Vi måtte selv svare for synder overfor den hellige Gud. Uten Kristi oppstandelse hadde vi ikke hatt syndernes forlatelse. Men nå, når det var blitt bevist ved oppstandelsen at Jesus hadde sonet for all verdens synd, kan alle få syndsforlatelse. Ikke en er unntatt på denne jord.

Derfor er det så betegnende at Jesus lige etter sin oppstandelse, om aftenen Påskedag, når han møder sine disipler, taler om syndernes forlatelse. Han sier: *"Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt."*

Vi kan si at syndernes forlatelse er *frugtene* av Jesu oppstandelse. Og Jesus venter ikke med at fortelle det til sine disipler. Han har sonet for all synd. Hans oppstandelse er en *bekreftelse* på det, og nå kan de gå ut i all verden med syndsforlatelsens gave. De kan forkynne, de kan døpe, de kan tilgi synder, de kan dele ut nattverdens sakrament, til syndernes forlatelse, for nu har Kristus opstået fra de døde!

Og hver og en som tror, får personlig del i denne frelsens gave, syndernes forlatelse, som Jesus tilveiebrakte for alle ved sin død og oppstandelse.

4. Jesu oppstandelse betyr at som Jesus oppsto, skal også vi en dag oppstå.

Jesus sa da han oppvekket Lazarus fra de døde: *"Jeg er oppstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighet dø."* *"Ja dette er Guds vilje, at den som lever og tror på meg, skal ha evig liv, og jeg skal oppvekke ham på den ytterste dag."*

Hvis vi dør før Jesus kommer tilbake, så skal vi også legges i en grav. Da er det godt å tenke på at som Jesus sto opp fra graven, skal vi også stå opp fra graven. Vi gruer alle for døden. Vi frykter for døden. Men den som tror på Jesus har ikke noe at frykte. Døden er vår siste fiende. Det er fælt å tenke på at vår kropp skal brytes ned og tilslutt gi etter for dødskreftene. Og det er ondt for dem som blir tilbake når man mister noen av sine nærmeste. Og en kristen må også sørge og klage sin nød til Gud når han mister noen som står ham nær. Men - vi skal ikke sørge som de som ikke har håp.

Den vantro verden har ikke noe håp. Men den som tror på Kristus har det evige livs håp. Han vet at vi skal skilles bare en kort stund og så skal vi få være sammen i all evighet. Derfor sørger vi ikke som de som ikke har håp. Nei, for vi har det evige livs håp. Vi skal ikke dø, men leve i all evighet. Sjelen skilles fra vår kropp når vi dør og går direkte til himmelen, hvor den får være hos Jesus. Men når Jesus kommer tilbake, vekker han tillive den døde kropp som igjen forenes med sjelen.

Det er et ufattelig under. Vi ikke kan forstå det med vår forstand, men Gud har makt til at gjøre dette under. Han har selv har skapt alt av intet. Han har også makt til at lade våre døde kropp gjenoppstå. Vi forstår det ikke, men vi tror at han kan, fordi vi tror på hans ord, og det er et trøsterikt ord og derfor bekjenner vi også i gudstjenesten hver søndag:

Vi tror på Helligånden, / en hellig, almindelig kirke, / de helliges samfund, / syndernes forladelse, / kødets opstandelse og det evige liv.

Jesus kommer tilbake og da skal vi oppstå, som han oppsto påskemorgen. Amen